

Het weinig opbeurend schouwspel in de Commissie voor Binnenlands Bestuur, Gelijke Kansen en Inburgering op dinsdag 8 februari 2022 was een politiek spelletje meerderheid-minderheid, waarbij de ernstige vertrouwensbreuk ten aanzien van minister Somers afgedaan werd als een ideologisch meningsverschil. Zoals verwacht werd niet ingegaan op de pertinente bekommernissen van de vakorganisaties.

Onze brief met betrekking tot de vertrouwensbreuk met minister Somers was gericht aan de Vlaamse Regering. We verwachten dan ook een reactie van de Vlaamse Regering. Enkele vage beloftes van de minister zelf volstaan niet om deze ernstige vertrouwensbreuk te herstellen.

Nogmaals: het gaat dus niet om zo maar een meningsverschil. De oorspronkelijke meningsverschillen zijn verworpen tot een vertrouwensbreuk door de oneerlijkheid waarmee het debat aangegaan wordt en gevoerd wordt, door de manier waarop het syndicaal overleg geminimaliseerd wordt, door de politiek van voldongen feiten, etc...

Om zelf niet te vervallen in een spelletje "rond de pot draaien en Zwartepieten", zullen we enkele belangrijke knelpunten ten aanzien van de samenwerking met de minister op een rij plaatsen.

Een rode draad - en belangrijk element in het conflict - komt voort uit de onmogelijke spreidstand tussen lokale autonomie of autonomie van de verantwoordelijke leidinggevende (visie minister) en afdwingbaar toezicht (visie vakbonden):

- Voor de lokale en regionale besturen betekent dit concreet dat er nood is aan een definiëring van het containerbegrip "lokale autonomie". De rol van onafhankelijk en correct toezicht moet hier aan bod komen met de nodige garanties. Het verder ontmantelen of negeren van het toezicht is nefast voor de rechtszekerheid. Toezicht behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse Regering die hiervoor delegatie geeft aan minister Somers. Er moeten bindende garanties komen dat afspraken nagekomen worden en afgedwongen kunnen worden. Bovendien moet er terug waardering en respect komen voor het sociaal overleg dat kan uitmonden tot echte dialoog. Om het belang van deze bepaling te onderstrepen: dit zijn dwingende voorwaarden vooraleer kan gepraat worden over de zogenaamde "modernisering" van de rechtspositieregeling.
- Voor de Diensten voor de Vlaamse overheid betekent dit onder meer dat de responsabilisering van de lijnmanager geen vrijgeleide mag zijn voor het niet respecteren van rechten van personeelsleden of het ontlopen van verantwoordelijkheden. Er is nood aan een extern (aan de entiteit) paritair samengesteld orgaan met beslissingsbevoegdheid waar individueel of collectief probleemsituaties aanhangig kunnen worden gemaakt. Bovendien is het wenselijk/noodzakelijk dat de minister van Ambtenarenzaken erop toekijkt dat het Vlaams Personeelsstatuut wordt gerespecteerd (vb. statutaire wervingen, opmaken en respecteren personeelsplannen, ...).

Daarnaast moet specifiek ingegaan worden op het sociaal overleg zelf. Onderhandelingen zijn geen eenzijdige dictaten. Veel vragen vanuit de vakorganisaties worden niet beantwoord en genegeerd. Men werkt verder alsof er niet aan de hand is. (Zie Omzendbrief BA 97/10)

- Bij de Diensten voor de Vlaamse overheid stelt zich het volgende probleem: de agenda en prioriteiten bij langlopende dossiers (cfr de 5 sporen) moeten in overleg met de vakorganisaties bepaald worden en niet eenzijdig opgelegd worden vanuit de politieke overheid. We verwachten dringend antwoorden op reeds lang gestelde vragen zodat er transparante, concrete en coherente voorstellen kunnen besproken worden in plaats van onduidelijke, niet samenhangende aparte nota's.

De punten die door de vakorganisaties geagendeerd worden op het SC XVIII en HOC zijn volwaardige agendapunten, deze dienen dan ook zo behandeld te worden, desgevallend opgenomen te worden in een actiepuntenlijst en maandelijks opgevolgd.

- Voor de lokale en regionale besturen hebben we al de interpretatie van de lokale autonomie op tafel gelegd. Maar ook andere punten worden niet behandeld: de bevoegdheid van de Sociale Inspectie over statutairen in het kader van de problematiek rond de arbeidsreglementen, bescherming van duurzame tewerkstelling, garanties ten aanzien ontslagregeling statutairen ...
Bovendien worden ernstige vragen gesteld bij de werking van Comité C1 en de rol van de werkgevers hierin (niet alleen VVSG, maar ook Zorgnet-Icuro) en de noodzaak/wenselijkheid van een externe consultant (Mondea).

Verder worden belangrijke dossiers gewoon geblokkeerd door de minister of door de Vlaamse Regering:

- Voor lokale en regionale besturen gaat het onder andere over het dossier IFIC (en de uitvoering hiervan in de rechtspositieregeling conform de afspraken in protocollen), de 2de pensioenpijler, de uitvoering van het sectoraal akkoord 2020 (sectorfonds) ...
- Voor de Diensten voor de Vlaamse overheid moet vermeld worden dat de onderhandelingen over het sectoraal akkoord met onmiddellijke ingang dienen opgestart te worden en dat er werk moet gemaakt worden van het finaliseren van echte sociale onderhandeling voor de invoering van een billijke thuiswerkvergoeding.

Om af te sluiten willen we nog enkele elementen aanhalen waarbij de vakorganisaties simpelweg genegeerd worden: de commissie Decentralisatie wordt – opnieuw - opgestart zonder delegatie van de vakbonden, vakbonden zijn evenmin betrokken in de twee Auditcomités die toezien op Audit Vlaanderen ...

Het gaat hier dus niet over een verschil in visie of mening. We vragen dan ook een reactie van de Vlaamse Regering ten aanzien van deze knelpunten.

Voor ACV

Ilse Remy
Coördinator Vlaams Team

Christoph Vandenbulcke
Nationaal secretaris LRB

Voor ACOD

Jan Van Wesemael
Chris Moortgat
Algemeen Secretarissen ACOD
Overheidsdiensten

Willy Van Den Berge
Federaal Secretaris ACOD LRB

Voor VSOA

Gerda De Norre
VSOA Voorzitter Vlaamse
Overheid

Christel Demerlier
Voorzitter regio Vlaanderen
VSOA-Irb